

Presidentti Henry B. Eyring

ensimmäinen neuvonantaja ensimmäisessä presidenttikunnassa

Elävä todistus

Todistus vaatii ravitsemista uskon rukouksella, Jumalan sanan etsimistä pyhistä kirjoituksista ja kuuliaisuutta – totuudelle.

Rakkaat nuoret sisareni, te olette Herran kirkon kirkas toivo. Tarcoitukseni tänä iltana on auttaa teitä uskomaan, että niin on. Jos tuo usko voi muuttua Jumalalta saaduksi syväksi todistukseksi, se tulee muovaamaan valintojanne päivittäin ja tunneittain. Ja sitten niiden valintojen myötä, jotka vaikuttavat teistä ehkä pieniltä, Herra johdattaa teidät halajamaan onneen. Teidän valintojenne avulla Hän kykenee siunaamaan lukemattomia muita.

Valintanne olla kanssamme tänä iltana on esimerkki valinnoista, joilla on merkitystä. Mukaan kutsuttiin yli miljoona nuorta naista, äitiä ja johtohenkilöä. Kaikista niistä asioista, joita olisitte voineet tehdä, te valitsitte sen, että olette kanssamme. Teitte sen uskonkäsitystenne vuoksi.

Te uskotte Jeesuksen Kristuksen evankeliumiin. Uskotte riittävästi tullaksenne tänne kuulemaan Hänen palvelijoitaan, ja teillä on riittävästi uskoa toivoaksenne, että jokin, mitä kuulette tai tunnette, vie teitä kohti parempaa elämää. Tunsitte sydämessänne, että Jeesuksen Kristuksen seuraaminen on tie suurempaan onneen.

Te ette kenties ole vielä tunnistanneet sitä tietoisesti valinnaksi, jolla olisi mitään suurta merkitystä. Ystävät

tai perhe ovat mahdollisesti vaikuttaneet siihen, että tunnette halua olla kanssamme. Olette ehkä vain vastanneet jonkun ystävälliseen kutsuun tulla tänne. Mutta vaikka ette ole vielä huomanneetkaan, niin te olette tunneet ainakin heikon kaiun Vapahtajan kutsusta: ”Tule ja seuraa minua.”¹

Yhdessä viettämämme tunnin aikana Herra on syventänyt uskoanne Häneen ja vahvistanut todistustanne. Olette kuulleet enemmän kuin sanoja ja musiikkia. Olette tunteneet sydämessänne Hengen todistavan, että maan päällä Herran tosi kirkossa on eläviä profeettoja ja että tie onneen löytyy Hänen valtakunnastaan. Todistuksenne siitä, että tämä on ainoa tosi ja elävä kirkko maan päällä tänä aikana, on kasvanut.

Me emme ole kaikki tunteneet täsmälleen samoja asioita. Osa meistä on saanut Hengen todistuksen siitä, että Thomas S. Monson on Jumalan profeetta. Toiset ovat saaneet todistuksen siitä, että rehellisyys, hyveellisyys ja hyvän tekeminen kaikille ihmisille ovat todella Vapahtajan ominaisuuksia. Ja sen myötä on tullut suurempi halu olla Hänen kaltaisensa.

Kaikki te toivotte, että todistuksenne Jeesuksen Kristuksen evankeliumista vahvistuisi. Presidentti Brigham

Young näki tarpeen monia vuosia sitten. Hän oli Jumalan profeetta, ja profeetallisella kaukokatseisuudella hän näki teidät ja tarpeen 142 vuotta sitten. Hän oli rakastava isä ja elävä profeetta.

Hän pystyi näkemään maailman vaikuttavan omiin tyttäriinsä. Hän näki, että nuo maailmalliset vaikutukset vetivät heitä pois Herran tieltä, joka johtaa onneen. Hänen aikanaan nuo vaikutukset tulivat osittain siksi, että uusi mantereen poikki kulkeva rautatie yhdisti eristyksissä ja suojaassa olevat pyhät maailmaan.

Hän ei ehkä nähnyt nykyajan tekniikan ihmeitä, kuten sitä, että käteen mahtuvalla laitteella voitte tehdä valinnan päästä yhteyteen lukuisten ideoiden ja ihmisten kanssa kautta maailman. Mutta hän näki sen, miten arvokasta hänen tyttärilleen – ja teille – on tehdä valintoja, jotka perustuvat voimalliseen todistukseen elävästä ja rakastavasta Jumalasta ja Hänen onnensuunnitelmastaan.

Tässä on hänen profeetallinen ja innoitettu neuvonsa tyttärilleen ja teille aina.

Se on sanomani pohjana tänä iltana. Hän sanoi eräässä kotinsa huoneessa, noin kilometrin päässä paikasta, josta tämä sanoma lähtee nyt Jumalan tyttärille kansakunnissa kautta maailman: ”Israelin nuorten tyttärien pitää saada elävä todistus totuudesta.”²

Sitten hän perusti nuorten naisten yhdistyksen, josta on tullut se, mitä kutsumme nyt Herran kirkossa Nuorten Naisten järjestöksi. Olette tänä iltana tunteneet joitakin ihania vaikutuksia siitä valinnasta, jonka hän teki siinä sunnuntai-illan kokouksessa kotinsa olohuoneessa.

Yli sata vuotta myöhemmin Israelin tyttärillä kautta maailman on sama halu saada itse elävä todistus totuudesta. Koko loppuelämäne ajan

tulette tarvitsemaan tuota elävää ja kasvavaa todistusta vahvistamaan itseänne ja johtamaan tienne iankaikiseen elämään. Ja sen myötä teistä tulee Kristuksen valon välittäjiä veljilenne ja sisarillenne kautta maailman ja yli sukupolvien.

Tiedätte omasta kokemuksestanne, mikä todistus on. Presidentti Joseph Fielding Smith opetti, että todistus ”on ilmoituksella annettua vakuuttavaa tietoa [ihmiselle], joka etsii nöyrästi totuutta”. Hän sanoi todistuksesta ja Pyhästä Hengestä, joka tuo tuon ilmoituksen: ”Hänen vakuuttava voimansa on niin suuri, ettei mieleen voi jäädä mitään epäilystä, kun Henki on puhunut. Se on ainoa tapa, jolla ihminen voi todella tietää, että Jeesus on Kristus ja että Hänen evankeliuminsa on totta.”³

Olette itse tunteneet tuota innoitusta. Se on voinut tulla vahvistuksena johonkin osaan evankeliumia, kuten minulle kävi tänä iltana. Kun kuulin 13. uskonkappaleen sanat ”vilpitön, uskollinen, siveellinen [ja] hyväntahtoinen”, minusta tuntui kuin Herra olisi sanonut ne. Tunsin jälleen, että ne ovat Hänen ominaisuuksiaan. Tunsin,

että Joseph Smith oli Hänen profeettansa. Niinpä ne eivät olleet minulle pelkkiä sanoja.

Mieleissäni näin Juudean pölyiset tiet ja Getsemanen puutarhan. Sydämessäni tunsin ainakin jotakin siitä, millaista olisi ollut polvistua niin kuin Joseph teki Isän ja Pojan edessä metsikössä New Yorkin osavaltiossa. En nähnyt mielessäni valoa, joka oli kirkkaampi kuin keskipäivän aurinko, kuten hän näki, mutta tunsin todistuksen lämmön ja ihmetyksen.

Todistus tulee teille pala kerrallaan, kun saatte vahvistuksen Jeesuksen Kristuksen evankeliumin koko totuuden osasista. Kun esimerkiksi luette Mormonin kirjaa ja pohditte sitä, aiemmin lukemanne jakeet tuntuvat teistä uusilta ja tuovat uusia ajatuksia. Todistuksenne kasvaa laajuudeltaan ja syvyydeltään, kun Pyhä Henki vahvistaa, että ne ovat totta. Elävä todistuksenne avartuu, kun tutkutte ja pohditte pyhiä kirjoituksia ja rukoulette niiden johdosta.

Mielestäni paras kuvaus siitä, kuinka voi saada tämän elävän todistuksen ja säilyttää sen, on jo mainittu. Se on Mormonin kirjassa Alman kirjan luvussa 32. Olette ehkä lukeneet sen

monta kertaa. Minä saan uutta valoa siitä joka kerta, kun luen sen. Kerataanpa jälleen tänä iltana opetus, jonka se antaa.

Noissa innoitetuissa jakeissa meitä opetetaan aloittamaan todistuksen etsintämme sillä, että meillä on vähäsen uskoa ja halu saada se kasvamaan.⁴ Tänä iltana olette tunteneet uskoa ja tuota halua, kun olette kuulnelleet innoittavia puheita Vapahtajan hyvydestä, Hänen rehellisyydestään sekä puhtaudesta, jonka Hänen käskynsä ja sovituksensa tekivät meille mahdolliseksi.

Niinpä uskon siemen on jo kylvetty sydämeenne. Olette ehkä jopa tunteet jonkin verran Alman kirjassa luvattua paisumista rinnassanne. Minä olen.

Mutta sitä täytyy ravita aivan kuten kasvia tai se kuihtuu. Jatkuvat ja sydämeistä lähtevät uskon rukoukset ovat elintärkeitä ja tarpeellisia ravinteita. Kuuliaisuus totuudelle, jota olette saaneet, pitää todistuksen elävänä ja vahvistaa sitä. Kuuliaisuus käskyille on osa ravintoa, jota teidän on annettava todistuksellenne.

Muistatthan Vapahtajan lupauksen: ”Joka tahtoo noudattaa hänen

tahtoon, pääsee kyllä selville siitä, onko opetukseni lähtöisin Jumalasta vai puhunko omiani.”⁵

Niin on käynyt minun kohdallani, ja niin tulee käymään teidän kohdallanne. Yksi evankeliumin opeista, joita minulle opetettiin nuorena, oli se, että suurin kaikista Jumalan lahjoista on iankaikkinen elämä.⁶ Opin, että osa iankaikkisesta elämästä on elää yhdessä rakastavina perheinä ikuisesti.

Siitä asti kun kuulin nuo totuudet ensimmäisen kerran ja sain niistä vahvistuksen sydämeeni, tunsin olevani velvollinen jokaisella mahdollisella valinnallani välttämään kiistaa ja puhumaan rauhaa perheessänne ja kodissani.

Vasta tämän elämän jälkeen voin nauttia tuon kaikista siunauksista suurimman täyteydestä, iankaikkisesta elämästä. Mutta tämän elämän haasteiden keskellä minulle on annettu ainakin pilkahduksia siitä, millainen perheeni taivaassa voi olla. Noiden kokemusten perusteella todistukseni temppeleissä käytettävän sinetöimisvoiman todellisuudesta on kasvanut ja vahvistunut.

Kun olen nähnyt, miten kaksi tytärtäni on kastettu temppelissä esivanhempiansa puolesta, sydämeni on kääntynyt näiden puoleen ja niiden esivanhempien puoleen, joiden nimet olemme löytäneet. Elia lupaus, että sydämet kääntyvät toistensa puoleen perheissä ja suvuissa, on toteutunut meidän kohdallamme.⁷ Niinpä usko on omalla kohdallani muuttunut varmaksi tiedoksi, kuten meille Alman kirjassa luvataan.

Olen kokenut ainakin jonkin verran siitä iloa, jota esivanhempani tunsivat, kun Vapahtaja meni kuolevaisuuden palvelutyönsä jälkeen henkimaailmaan. Tässä on kuvaus Opista ja liitoista:

”Ja pyhät riemuitsivat lunastuksesta ja polvistuivat ja tunnustivat Jumalan Pojan Lunastajakseen ja Pelastajakseen kuolemasta ja helvetin kahleista.

Heidän kasvonsa loistivat, ja Herran kirkkauden säteily lepäsi heidän päälleen, ja he lauloivat ylistystä hänen pyhälle nimelleen.”⁸

Olen itse tuntenut samaa riemua, kun olen toiminut sen todistukseni mukaan, että Herran lupaus iankaikkisesta elämästä on todellinen. Tuo todistus on vahvistunut – kuten Vapahtaja lupasi käyvän – kun olen itse päättänyt toimia sen mukaan.

Herra on myös opettanut meille, että sen lisäksi että päätämme olla kuuliaisia, meidän on pyydettävä rukouksessa todistusta totuudesta. Hän opetti sen meille käskyssään rukoilla Mormonin kirjan johdosta. Hän sanoi profeetta Moronin kautta:

”Katso, minä tahtoisin kehottaa teitä näitä asioita lukiessanne – jos on Jumalan viisauden mukaista, että saatte ne lukea – muistamaan, kuinka armollinen Herra on ollut ihmislapsille Aadamin luomisesta aina siihen aikaan asti, kun te saatte nämä asiat, ja pohdiskelemaan sitä sydämessänne.

Ja kun te nämä saatte, minä tahtoisin kehottaa teitä kysymään Jumalalta, iankaikkiselta Isältä, Kristuksen nimessä, eivätkö nämä asiat ole totta; ja jos te kysytte vilpittömin sydämin, vakain aikein, Kristukseen uskoen, hän ilmoittaa niistä teille totuuden Pyhän Hengen voimalla.

Ja Pyhän Hengen voimalla te voitte tietää totuuden kaikesta.”⁹

Toivon, että te kaikki olette kokeilleet itse tuota lupausta tai että teette niin pian. Vastaus ei kenties tule yhtenä ainoana ja voimallisena hengellisenä kokemuksena. Minulle se tuli alkuun vaivihkaa. Mutta se tulee aina voimakkaammin joka kerta kun olen

lukenut Mormonin kirjaa ja rukoillut sen johdosta.

En ole sen varassa, mitä on tapahtunut aiemmin. Pidän elävän todistukseni Mormonin kirjasta lujana lunastamalla Moronin lupauksen usein. En pidä tuota todistuksen siunausta itsestään selvänä asiana, jatkuvana oikeutena.

Todistus vaatii ravitsemista uskon rukouksella, Jumalan sanan etsimistä pyhistä kirjoituksista ja kuuliaisuutta saamallemme totuudelle. Rukouksen laiminlyöminen on vaarallista. Todistuksellemme on vaarallista, jos tutkimme ja luemme pyhiä kirjoituksia vain satunnaisesti. Ne ovat välttämättömiä ravinteita todistuksellemme.

Muistatte varoituksen Alman kirjasta:

”Mutta jos te laiminlyötte puun ettekä huolehdi sen ravinnosta, katso, se ei juurru; ja kun aurinko tulee ja paahtaa sitä, niin koska sillä ei ole juurta, se kuivettuu, ja te vedätte sen maasta ja heitätte sen pois.

Nyt, tämä ei johdu siitä, ettei siemen ollut hyvä, eikä siitä, ettei sen hedelmä olisi haluttavaa, vaan se johtuu siitä, että teidän maanne on hedelmätön ettekä te ravitse puuta; sen tähden te ette voi saada siitä hedelmää.”¹⁰

Jumalan sanalla kestitsemistä, sydäimestä lähtevää rukousta ja kuuliaisuutta Herran käskyille on toteutettava johdonmukaisesti ja jatkuvasti, jotta todistuksenne kasvaisi ja kukoistaisi. Me kaikki olemme toisinaan olosuhteissa, joita emme hallitse ja jotka keskeyttävät pyhien kirjoitusten tutkimisen tapamme. Voi olla vaiheita, jolloin jostakin syystä päätämme olla rukoilematta. On kenties käskyjä, joista päätämme olla jonkin aikaa piittaamatta.

Mutta toiveenne saada elävä todistus ei toteudu, jos unohdatte Alman kirjan varoituksen ja lupauksen:

”Ja siten, jos te ette ravitse sanaa, odottaen uskollisesti sen hedelmää, te ette voi koskaan poimia elämän puun hedelmää.

Mutta jos te uskollanne ravitsette sanaa, niin, ravitsette puuta, kun se alkaa kasvaa, hyvin uutterasti ja kärsivällisesti, odottaen siitä hedelmää, se juurtuu; ja katso, se on oleva puu, joka versoo ikuiseen elämään.

Ja uutteruutenne ja uskonne ja kärsivällisyytenne ansiosta ravitsesanne sanaa, jotta se juurtuisi teissä, katso, lopulta te saatte poimia sen hedelmää, joka on mitä kallisarvoisinta, joka on makeampaa kuin kaikki, mikä on makeaa, ja joka on valkoisempaa kuin kaikki, mikä on valkoista, niin, ja puhtaampaa kuin kaikki, mikä on puhdasta; ja te saatte kestittää itseänne tällä hedelmällä kylkiksenne, niin ettei teidän ole nälkä eikä jano.

Silloin – te saatte korjata palikan uskostanne ja uutteruudestanne ja kärsivällisyydestänne ja

pitkämielisyydestänne odottaessanne, että puu tuottaisi teille hedelmää.”¹¹

Tuossa kohdassa olevat sanat ”odottaen siitä hedelmää” ovat ohjanneet viisasta opetusta, jota olette saaneet tänä iltana. Siksi silmänne suunnattiin kohti tulevaa päivää temppelein sinetöimishuoneessa. Siksi teitä autettiin tänä iltana kuvittelemaan näennäisen loputonta valoketjua, joka heijastuu seinillä olevista vastakkaisista peileistä sinetöimishuoneessa, jossa voisitte olla solmimassa avioliittoa Jumalan temppeleissä.

Jos voitte odottaa sitä päivää todistuksen synnyttämällä riittävällä halulla, teitä vahvistetaan vastustamaan maailman kiusauksia. Joka kerta kun päätätte pyrkiä elämään enemmän Vapahtajan kaltaisesti, teidän todistuksenne vahvistuu. Tulette aikanaan tietämään itse, että Hän on maailman valo.

Tulette tuntemaan valon lisääntyvän elämässänne. Se ei tapahdu ilman ponnistelua. Mutta se tapahtuu, kun

todistuksenne kasvaa ja päätätte ravita sitä. Tässä on varma lupaus Opista ja liitoista: ”Se, mikä on Jumalasta, on valo; ja se, joka ottaa vastaan valoa ja pysyy Jumalassa, saa lisää valoa; ja se valo kirkastuu kirkastumistaan täyteen päivään saakka.”¹²

Te tulette olemaan valona maailmalle, kun kerotte todistuksestanne muille. Tulette heijastamaan muille Kristuksen valoa elämässänne. Herra löytää tapoja, joilla tuo valo voi koskettaa rakkaitanne. Ja tyttäriensä yhteisen uskon ja todistuksen avulla Jumala koskettaa valollaan miljoonien ihmisten elämää valtakunnassaan ja kautta maailman.

Teidän todistuksessanne ja valinnoissanne lepää kirkon ja niiden sukupolvien toivo, jotka seuraavat esimerkkiänne kuulla ja vastaanottaen Herran kutsu: ”Tule ja seuraa minua.” Herra tuntee teidät ja rakastaa teitä.

Jätän teille rakkauteni ja todistukseni. Te olette rakastavan ja elävän taivaallisen Isän tyttäriä. Tiedän, että Hänen ylösnoussut Poikansa Jeesus Kristus on maailman Vapahtaja ja valo. Todistan, että Pyhä Henki on lähettänyt teille tänä iltana viestejä vahvistaen totuuden sydämässänne. Presidentti Thomas S. Monson on Jumalan elävä profeetta. Todistan niin Jeesuksen Kristuksen pyhässä nimessä. Aamen. ■

VIITTEET

1. Luuk. 18:22.
2. Brigham Young, julkaisussa *A Century of Sisterhood: Chronological Collage, 1869–1969*, 1969, s. 8.
3. *Answers to Gospel Questions*, toim. Joseph Fielding Smith jr., 5 osaa, 1957–1966, osa 3, s. 31.
4. Ks. Alma 32:27.
5. Joh. 7:17.
6. Ks. OL 14:7.
7. Ks. Mal. 3:23–24; JS-H 38–39.
8. OL 138:23–24.
9. Moroni 10:3–5.
10. Alma 32:38–39.
11. Alma 32:40–43.
12. OL 50:24.

